

anden måde aktivere en debat om rapportens konklusioner og modeller for at skruer tingene sammen på en anden eller tredje eller fjerde måde, alt efter hvad vi nu kan finde frem til.

Socialdemokraterne har ikke ændret holdning til tandbehandling. Vi mener, at sygdomme i munden er lige så vigtige at behandle som sygdomme andre steder i kroppen. Vi synes fortsat, at den negative sociale ulighed, der er i tandplejen, skal afskaffes. Vi vil fortsat gerne være med til at se på nye modeller for udvikling af en god og tilstrækkelig tandpleje for alle, herunder også om den kommunale omsorgstandpleje kan spille en større rolle end nu. Det er der visse forsøg der taler for, og det har vi faktisk ikke rigtig været inde på i dag. Skal der flere forsøg til, eller skal vi gøre tingene på en anden måde for også at se, om der måske her er nogle ressourcer, der kan anvendes bedre eller til flere, end der er mulighed for i dag? Og skal der flere forsøg til, er vi også med på det.

Jeg kommer også til at sige, at heller ikke Socialdemokraterne siger blankt ja til Enhedslistens beslutningsforslag i dag. Derimod kan jeg gentage, at vi gerne deltager i den efterfølgende debat og forhandlinger for at finde løsninger, også med henblik på en tidsfaktor, og jeg synes, vi skal kvittere ekstraordinært for den idé, som Venstres ordfører, fru Birgitte Josefsen, kom med. Det lyder jo næsten som noget, min egen fru Lone Møller har sagt flere gange: Skal vi ikke se på det hele? Da fru Lone Møller sagde det første gang, fik hun rigtig mange skældud, men nu er det åbenbart blevet så langt at sige det, at selv Venstre tager det op her fra Folketingets talerstol, og så er vi vel egentlig godt hjulpet til at få en meget seriøs og åben og fordomsfri debat om, hvordan tingene kan gøres bedre.

Vi finder ikke acceptable svar i regeringens rapport, for her tales udelukkende om omlægninger inden for den nuværende udgiftsramme, altså hvor man skal have en lidt større egenbetaling på nogle ting eller nøjes med at få én forebyggende undersøgelse eller én tandrensning om året, for at der kan blive råd til nogle forbedringer. Det kunne jo godt være, at hvis man gik over til kun en enkelt tandrensning om året, var det egentlig med til at øge risikoen for nogle sygdomme, så vi synes, at der er andre ting, der skal drøftes.

Vi vil heller ikke være med til at tilbagerulle og få en mærkelig debat, som vi havde sidste gang, om, hvorvidt den gennemsnitlige udgift på 69 kr. for en ung, der skal til en forebyggende

årlig tandkontrol, er store eller små penge, for vi kan jo ikke bruge gennemsnitsbetragtninger til noget. Tidligere i dag blev der brugt et meget billedligt eksempel med, at hvis en borger ligger med hovedet inde i en varm ovn og fødderne nede i dybfryseren, kan det godt være, at gennemsnitstemperaturen er o.k., men der er ikke behageligt i nogen dele af kroppen på den person. Sådan er det også med gennemsnitsbetragtninger om en tandlægeregning. Den er altså svær at leve med for den, der ligger over gennemsnittet og måske endda mange fold over gennemsnittet.

Jeg synes også, vi skal have set på, om de sygdomme, der står nævnt i rapporten, er de rigtige, eller om der skal andre med. Jeg har lige selv haft et spørgsmål om implantater: Jamen hvor længe skal de holde, skal de kunne holde mere end 10 år, før man kan få lov til at få et nyt implantat, hvis man f.eks. er født med et manglende tandsæt? Vi har forholdt os til sygdomme, men vi har ikke forholdt os til medfødte handicap på tandområdet, som også er med til at give nogle meget store regninger til folk.

Så vi vil gerne være med til at løfte sløret for nogle flere muligheder for at løse det og være med til at kigge på en tidsfaktor i det, for det er meget vigtigt, at der er en god tandsundhed for alle, og det skal være uanset de sociale og økonomiske vilkår, vi hver især har.

Kl. 16:05

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke korte bemærkninger, og det vil sige, at den næste ordfører bliver fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:06

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Forslaget, som i dag behandles, og som har til formål at ændre egenbetalingen for tandbehandling for den danske befolkning og på sigt at gøre den gratis, er umiddelbart en fin tanke. Der er dog aspekter, som ikke er inddraget i forslaget, og som kunne have været inddraget for at gøre det realistisk at gennemføre.

I Enhedslistens forslag er det ikke skitseret, hvorledes det skal finansieres, og det er nu engang det primære for Dansk Folkeparti at finde ud af, hvor pengene skal findes, inden vi skrider til løfter om en helt vederlagsfri ydelse til borgerne. I bemærkningerne til forslaget er der skrevet 4,2 mia. kr. i 2005-tal. Nu skriver vi 2008, og beløbet må forventes at være noget højere. Da der er tale om en delvis identisk genfremsættel-